

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11Co/505/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312217944
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4312217944.1

Opravné uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingova 4, Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 9C/21/2013-127 zo dňa 25. novembra 2014, proti výzve Okresného súdu Nitra č. k. 9C/21/2013-159 zo dňa 15. januára 2015 a proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 9C/21/2013-173 zo dňa 7. apríla 2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa č. k. 9C/21/2013-127 zo dňa 25. novembra 2014 **p o t v r d z u j e**.

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa č. k. 9C/21/2013-173 zo dňa 7. apríla 2015 **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvého stupňa uznesením č. k. 9C/21/2013-127 zo dňa 25. 11. 2014 uložil navrhovateľovi, aby v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia zaplatil súdny poplatok za odvolanie, ktorý je 20,- eur. Právny zástupca navrhovateľa uznesenie súdu prevzal poštou (doporučene do vlastných rúk) dňa 09. 12. 2014 a formou zaručeného elektronického podpisu podal dňa 12. 12. 2014 odvolanie.

2. Súd prvého stupňa napadnutým uznesením č. k. 9C/21/2013-173 zo dňa 07. 04. 2015 zastavil dovolacie konanie o dovolaní navrhovateľa zo dňa 19. 12. 2014 proti rozsudku Krajského súdu v Nitre pre nezaplatenie súdneho poplatku za podané dovolanie, pričom o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil citáciou ustanovení § 1 ods. 1, § 2 ods. 1 písm. a/, § 5 ods. 1 písm. a/, § 6 ods. 2, § 10 ods. 1, § 18ca zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. Uviedol, že súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa proti odporcovi, ktorým sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy a odvolací súd, t.j. Krajský súd v Nitre rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil rozsudkom. Navrhovateľ podal dňa 19. 12. 2014 proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu dovolanie, a následne ho súd prvého stupňa výzvou vyzval na zaplatenie súdneho poplatku za podanie dovolania v sume 40,- eur v lehote 10 dní, ktorá bola doručená právnomu zástupcovi navrhovateľa dňa 23. 01. 2015. O následkoch nezaplatenia súdneho poplatku bol navrhovateľ poučený, teda bol poučený o tom, že ak nebude súdny poplatok v určenej dobe zaplatený v správnej výške, súd konanie zastaví.

Proti predmetnej výzve podal navrhovateľ odvolanie.

Súd prvého stupňa po preskúmaní obsahu spisového materiálu uviedol, že je potrebné postupovať v zmysle § 10 ods. 1 vyššie citovaného zákona a konanie zastaviť, nakoľko navrhovateľ súdny poplatok za dovolanie v lehote 10 dní nezaplatil. K podaniu navrhovateľa súd uviedol, že v ust. § 169 ods. 1

OSP je uvedená povinnosť odôvodniť písomné vyhotovenie uznesenia, pričom súd uložil navrhovateľovi povinnosť uhradiť súdny poplatok za dovolanie výzvou v zmysle ust. § 10 ods. 1 vyššie citovaného zákona, čiže nie je možné na výzvu aplikovať ustanovenia, ktoré určujú formu uznesenia. Voči výzve súdu nie je možné podať odvolanie. Súd preto bral podanie navrhovateľa, označené ako odvolanie, podľa jeho obsahu ako vyjadrenie k poplatkovej povinnosti, pričom dodal, že v predmetnej výzve bol navrhovateľ informovaný, že súdny poplatok sa uložil v zmysle položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, že poplatková povinnosť vznikla podaním dovolania a dovolacie konanie začalo dňa 19. 12. 2014. V zmysle vyššie uvedenej položky Sadzobníka súdnych poplatkov je spoplatnený návrh, ktorého sa navrhovateľ pôvodne domáhal. Súd poplatok za dovolanie vo výške 40,- eur určil v zmysle ust. § 5 ods. 1 písm. a/ zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, nakoľko poplatková povinnosť vznikla podaním dovolania a jeho výška je stanovená v zmysle ust. § 6 ods. 2 posledná veta vyššie citovaného zákona ako dvojnásobok poplatku stanoveného v Sadzobníku súdnych poplatkov, t. j. položka 7a - 20,- eur, teda 2 x 20,- eur. Poznamenal, že dovolacie konanie je samostatné konanie, a preto nie je možné naň aplikovať ust. § 4 ods. 1 písm. k/ vyššie citovaného zákona v znení platnom do 30. 09. 2012 a poukazovať na prechodné ust. § 18ca tohto zákona, nakoľko dovolacie konanie začalo dňa 19. 12. 2014 (od 01. 10. 2012 bolo ust. § 4 ods. 1 písm. k/ zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov zrušené) podaním dovolania, a preto bolo na mieste uložiť súdny poplatok podľa platného znenia vyššie citovaného zákona v čase podania dovolania, keď dovolacie konanie začalo až po účinnosti zákona, t. j. po 01. 10. 2012. Poplatková povinnosť za podanie dovolania nie je uvedená v prílohe k vyššie citovanému zákonu ako samostatný typ úkonu, resp. konania s uvedením výšky súdneho poplatku, ale je vyjadrená všeobecne v ust. § 6 ods. 2 tohto zákona v spojení s § ust. 5 ods. 1 písm. a/ tohto zákona. V prípade akceptovania výkladu navrhovateľa by vlastne poplatková povinnosť za dovolanie neexistovala, čo je v rozpore so znením a výkladom zákona. Súd žiadnu analógiu pri vyrubení súdneho poplatku nepoužil. S poukazom na uvedené, postupoval v medziach zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov a nakoľko súdny poplatok navrhovateľ za dovolanie neuhradil ani do tohto rozhodnutia a podľa jeho vyjadrenia ho nemieni uhradiť, súd konanie v zmysle ust. § 10 ods. 1 vyššie citovaného zákona zastavil.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c/OSP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak bolo konanie vo veci zastavené.

Proti obom uzneseniam podal v zákonnej lehote odvolania navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktorý ich navrhol zrušiť. Namietal, že napadnuté uznesenie neobsahuje podstatnú náležitosť, a to odôvodnenie, čo je, i s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co 295/2013, dôvodom na zrušenie tohto uznesenia o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok za odvolanie. Poukázal na položku č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, podľa ktorého bol podľa názoru navrhovateľa vyrubený súdny poplatok za odvolanie. Uviedol, že podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov sa poplatok vyrubuje za žalobu na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Ako vyplýva z tejto definície spoplatneného úkonu, spoplatneniu podlieha len podanie žaloby na náhradu škody, ale nie ďalšie úkony vo veci samej, ako sú odvolanie, dovolanie a pod., ako je tomu pri položke 1 Sadzobníka súdnych poplatkov. Konštatoval, že podal odvolanie proti rozsudku a dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, a nie žalobu. Súd nie je oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku, preto navrhovateľ nemôže byť vyzvaný na platenie súdneho poplatku za podané odvolanie. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 03. 2007 v konaní pod sp. zn. 4 Cdo 39/2007, v zmysle ktorého "za súdne konania, ktoré nie sú uvedené v Prílohe zákona č. 71/1992 Zb. (Sadzobník súdnych poplatkov) sa súdne poplatky nevyberajú; v takomto prípade poplatková povinnosť nevzniká a analogické určenie výšky súdneho poplatku neprichádza do úvahy". Zdôraznil, že v prílohe zákona č. 71/1992 Zb. (Sadzobník súdnych poplatkov) nie je jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie odvolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Namietal, že poplatková povinnosť mu bola uložená v rozpore so zákonom č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov v prípade, keď ju nemal. Ďalej uviedol, že použitie analógie legis je v prípadoch vyrubenia súdneho poplatku vzhľadom na čl. 59 ods. 2 Ústavy SR vylúčené. Ak je účastníkovi

konania v rozpore s vyššie citovaným zákonom ukladaná poplatková povinnosť tam, kde ju nemá, predstavuje takýto zásah zo strany štátu spravidla i zásah do jeho základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ale rovnako tak porušenie čl. 12 ods. 1, no najmä čl. 13 ods. 1 písm. a/ Ústavy SR, podľa ktorého povinnosti možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd. Ďalej navrhovateľ v podanom odvolaní poukázal na ust. § 18ca zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. 09. 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. 09. 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. 09. 2012. V danom prípade bola žaloba podaná pred 01. 10. 2012, konanie sa teda začalo pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z. z a preto je nutné v súvislosti s podaným odvolaním aplikovať právny stav platný do 30. 09. 2012. Do 30. 09. 2012 bolo podľa ust. § 4 ods. 1 písm. k/ zákona o súdnych poplatkoch konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatku vecne oslobodené. Navrhovateľ poukázal na to, že Okresný súd Komárno i Okresný súd Rimavská Sobota pristúpili k zrušeniu uznesení o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie podľa položky 7a (uznesenie Okresného súdu Komárno zo dňa 16. 10. 2013 v konaní pod sp. zn. 8C 842/2012 a uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 03. 01. 2014 pod sp. zn. 16C/174/2012). Neexistuje teda legálna povinnosť navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok za podané dovolanie, a preto nemôže existovať ani dôvod na zastavenie konania pre nesplnenie neexistujúcej povinnosti zaplatiť súdny poplatok. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa o zastavení konania zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods.1 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolaní (ust. § 212 ods. 1 OSP) navrhovateľa prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolania navrhovateľa nie sú dôvodné a napadnuté uznesenia súdu prvého stupňa zo dňa 25. 11. 2014 a zo dňa 07. 04. 2015, ktorými súd prvého stupňa navrhovateľovi vyrubil súdny poplatok za odvolanie a zastavil dovolacie konanie, je potrebné podľa ust. § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdiť, pričom takto rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, súdne poplatky (ďalej len "poplatky") sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry (ďalej len "poplatkový úkon") uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len "sadzobník"), ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a/, ods. 4, veta prvá, vyššie citovaného zákona, poplatníkom je:
a/ navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu,
V odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie, pri dovolaní ten, kto podal dovolanie.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a/ vyššie citovaného zákona, poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 6 ods. 1, 2 vyššie citovaného zákona, sadzba poplatku je uvedená v sadzobníku percentom zo základu poplatku (ďalej len "percentná sadzba") alebo pevnou sumou.

Ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. Poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku.

Podľa § 17 ods. 2 vyššie citovaného zákona, poplatok za odvolanie a dovolanie podané po nadobudnutí účinnosti tohto zákona sa vyrubuje vo výške určenej týmto zákonom.

Podľa § 18ca vyššie citovaného zákona, z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012.

Podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov ktorý je prílohou k vyššie citovanému zákonu, zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom 20 eur.

Súdne poplatky sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. Účelom súdnych poplatkov je aspoň čiastočná úhrada nákladov spojených so súdnym konaním zo strany účastníkov konania. Poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu. V odvolacom i v odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie alebo dovolanie. Poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ. Sadzba poplatku je uvedená v sadzobníku percentom zo základu poplatku alebo pevnou sumou. Ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá v odvolacom konaní vo veci samej a poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku.

Odvolací súd k prvému výroku svojho uznesenia uvádza a zo spisu zistil, že navrhovateľ sa podaným návrhom na súd dňa 21. 09. 2012 domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánom verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Súd prvého stupňa o návrhu rozhodol rozsudkom č. k. 9C/21/2013-88 dňa 12. 12. 2013 tak, že návrh zamietol. Navrhovateľ s uvedeným rozsudkom nebol spokojný, a preto využil svoje právo na podanie opravného prostriedku (odvolanie). Hoci z ust. § 2 ods. 1 písm. a/, ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch vyplýva, kto je poplatník a tiež z ust. § 5 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona vyplýva a nie je sporné, kedy vzniká poplatková povinnosť, navrhovateľ si svoju povinnosť podaním odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa nesplnil a súdny poplatok v sume 20,- eur podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov nezaplatil. Toto pochybenie odvolateľa ale nemá za následok zastavenie odvolacieho konania, preto krajský súd ako odvolací súd mohol vo veci konať a rozhodnúť o odvolaní navrhovateľa aj bez zaplatenia súdneho poplatku. Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 20. 11. 2014 č. k. 4Co/73/2014-117 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa. Následne súd prvého stupňa správne postupoval, keď uznesením č. k. 9C/21/2013-127 zo dňa 25. 11. 2014 uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 20,- eur podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov za podané odvolanie.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa zo dňa 25. 11. 2014 odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v čase podania žaloby na súd, t. j. do 30. 09. 2012 bolo súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom oslobodené od poplatku (§ 4 ods. 1 písm. k/ zákona o súdnych poplatkoch). Zmena nastala od 01. 10. 2012, kedy bolo predmetné ustanovenie zrušené novelou zákona o súdnych poplatkoch, a to zákonom č. 286/2012 Z. z. Citovanou novelou zákona o súdnych poplatkoch bolo z ust. § 4 ods. 1 vypustené písmeno k/ a do Sadzobníka súdnych poplatkov bola za položku 7 opätovne vložená položka 7a/, v zmysle ktorej zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym postupom zákonodarca stanovil súdny poplatok 20,- eur.

V súvislosti s povinnosťou platiť súdny poplatok vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, je potrebné poukázať na to, že vyššie citovaný zákon do novely vykonanej zákonom č. 621/2005 Z. z. upravoval v ust. § 4 ods. 1 písm. c/ vecné oslobodenie od poplatku v konaniach vo veciach náhrady škody spôsobenej rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, čo znamená, že tieto konania boli oslobodené od súdneho poplatku. Uvedená novela s účinnosťou od 01. 01. 2006 toto vecné oslobodenie vypustila a zároveň do Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý je prílohou k zákonu č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov bola zavedená položka 7a a taktiež bol zavedený nový súdny poplatok zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Zákomom č. 273/2007 Z. z. (novela zákona č. 71/1992 Zb.) s účinnosťou od 01. 07. 2007 bolo ust. § 4 ods. 1 doplnené o písm. k/, ktorým bolo opätovne zavedené oslobodenie od súdneho poplatku pre súdne konania vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatku a zároveň bola vypustená položka 7a zo Sadzobníka súdnych poplatkov. Tento stav platil do 30. 09. 2012.

Z vyššie uvedeného potom vyplýva, že od 01. 10. 2012 (zmena nastala zákonom č. 286/2012 Z. z.) konania vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom nie sú oslobodené od súdnych poplatkov. Keďže odvolacie konanie a dovolacie konanie sa v predmetnej veci začalo podaním odvolania zo dňa 10. 03. 2014 (doručené súdu dňa 11. 03. 2014) a dovolania zo dňa 16. 12. 2014 (doručené súdu prvého stupňa dňa 19. 12. 2014), nemožno na odvolacie a dovolacie konanie aplikovať ust. § 4 ods. 1 písm. k/ vyššie citovaného zákona v znení účinnom do 30. 09. 2012 (v zmysle prechodného ustanovenia § 18ca zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov), ale je potrebné aplikovať ustanovenia zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení účinnom v čase začatia odvolacieho alebo dovolacieho konania, keďže súd môže súdny poplatok vyrubiť a vymáhať až po vzniku poplatkovej povinnosti. Povinnosťou navrhovateľa bolo teda zaplatiť súdny poplatok pri podaní odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa rozsudok súdu prvého stupňa zo dňa 12. 12. 2013 č. k. 9C/21/2013-88, ako i podaním dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu zo dňa 20. 11. 2014 č. k. 4Co/73/2014-117, ktorým bol zamietnutý návrh navrhovateľa zo dňa 21. 09. 2012 (podaný na súd dňa 28. 09. 2012), ktorým sa od odporcu domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu ním tvrdený nesprávny úradný postup Okresného súdu Levice ako exekučného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 16Er/636/2011.

Odvolací súd k druhému výroku potvrdzujúceho uznesenia súdu prvého stupňa zo dňa 07. 04. 2015 konštatuje, že navrhovateľovi ako poplatníkovi (dovolateľovi) podľa ust. § 2 ods. 4 veta prvá zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov účinnom v čase začatia dovolacieho konania (14. 01. 2015) tak v súvislosti s podaním dovolania v predmetnej veci vznikla poplatková povinnosť s poukazom na ust. § 5 ods. 1 písm. a/ vyššie citovaného zákona v sume podľa § 6 ods. 1, 2 zákona o súdnych poplatkoch v spojení s položkou č. 7a/ Sadzobníka súdnych poplatkov a § 18ca zákona o súdnych poplatkoch, lebo dovolacie konanie je mimoriadnym konaním, v ktorom dovolací súd rozhoduje o dovolaní. Odvolací súd poukazuje na to, že zákonodarca rozlišuje pre poplatkové účely medzi konaním na súde prvého stupňa a konaním na súde druhého stupňa (odvolacím konaním) a dovolacím konaním, ktoré je mimoriadnym konaním (súdny poplatok je vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku), preto sa poplatková povinnosť za podané odvolanie, ako i dovolanie posudzuje podľa právneho stavu platného v čase začatia konkrétneho konania (odvolacieho alebo dovolacieho konania).

Navrhovateľ podal dovolanie dňa 16. 12. 2014 a v tento deň sa začalo dovolacie konanie, pričom ale súdny poplatok za dovolanie nezaplatil. Súd prvého stupňa preto správne postupoval, keď vyrubil navrhovateľovi za podané dovolanie súdny poplatok, aplikujúc tak platnú právnu úpravu účinnú v čase vzniku poplatkovej povinnosti (t. j. v čase podania dovolania) a rovnako tak správne stanovil i výšku súdneho poplatku v sume 40,- eur s poukazom na ust. § 6 ods. 2 vyššie citovaného zákona (teda dvojnásobok poplatku stanoveného v Sadzobníku súdnych poplatkov - položka 7a/, t. j. 20,- eur). Navrhovateľ ako dovolateľ spolu s podaným dovolaním proti rozsudku odvolacieho súdu zákonom stanovený poplatok nezaplatil a neurobil tak ani na základe výzvy súdu zo dňa 15. 01. 2015. Súd prvého stupňa na danú vec správne aplikoval prechodné ustanovenie § 18ca zákona o súdnych poplatkoch a vec správne posúdil po právnej stránke, odvolací súd nezistil omyl aplikácie práva pri predpísaní súdneho poplatku navrhovateľovi v súvislosti s podaním odvolania proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa a podania dovolania proti rozhodnutiu súdu dovolacieho súdu v danej veci.

Z uvedených dôvodov odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenia súdu prvého stupňa na zaplatenie súdneho poplatku za podané odvolanie proti rozsudku a o zastavení dovolacieho konania pre nezaplatenie súdneho poplatku za podanie dovolania podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správne potvrdil.

Zo spisu vyplýva a nie je sporné, že po podaní dovolania navrhovateľom súd prvého stupňa výzvou zo dňa 15. 01. 2015 (na č. l. 159 spisu) vyzval navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za dovolanie v sume 40,- eur v lehote 10 dní odo dňa doručenia tejto výzvy, a to podľa položky č. 7a/ Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, proti ktorej navrhovateľ podal odvolanie, hoci výzva na zaplatenie súdneho poplatku nie je rozhodnutím v zmysle ust. § 201 OSP, ktoré by bolo možné napadnúť odvolaním a takéto poučenie o opravnom prostriedku z tejto výzvy ani nevyplyva. Účelom výzvy nie je uloženie povinnosti

zaplatiť súdny poplatok, ale upozornenie na jej nesplnenie. Odvolací súd podanie navrhovateľa zo dňa 27. 01. 2015, ktoré navrhovateľ označil ako "odvolanie proti uzneseniu", považoval iba za stanovisko navrhovateľa k poplatkovej povinnosti a nerozhodoval o tomto podaní označenom ako odvolanie, nakoľko neboli splnené podmienky odvolacieho konania. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že po podaní dovolania navrhovateľom proti rozsudku odvolacieho súdu, súd prvého stupňa skúmal podmienky dovolacieho konania, okrem iného i podmienku vyplývajúcu zo zákona o súdnych poplatkoch, a keďže navrhovateľ s podaním dovolania si nesplnil svoju povinnosť uloženú mu v § 6 ods. 1, 2 zákona o súdnych poplatkoch, súd postupom podľa § 10 ods. 1 vyzval poplatníka (navrhovateľa) na zaplatenie poplatku splatného podaním dovolania, a to citovanou výzvou, v ktorej bol navrhovateľ riadne poučený o následkoch nezaplatenia predpísaného súdneho poplatku za podané dovolanie v lehote určenej súdom pod následkom zastavenia dovolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.